244. O sojenju in kaznih

1 Pismouk je nato rekel: »Gospod in Mojster, zdaj že vidim, da si Ti edini nadvse dober in resničen, najbolje še je, da se vedemo, verujemo in govorimo tako, kot si nam zdaj vse to pokazal od vrha do tal! Le z odpravo smrtne kazni se še ne morem povsem sprijazniti; če namreč na življenje nekega človeka ne bi bilo spet stavljeno življenje morilca, tedaj kmalu življenje nobenega človeka ne bi bilo več varno!«
2 Jaz sem rekel: »Da, to je spet tvoje mnenje, vendar Jaz glede tega menim povsem drugače! Tiger rodi tigra, prav tako lev, panter in hijena sebi enake.
3 Če kak surov, živalsko podivjan človek, ki ga ženejo njegove živalske strasti, ubije človeka, bi imel ubiti v resnici pravico, da bi ubil svojega ubijalca; nekdo tretji pa, ki mu ubijalec nikoli ni storil nič žalega, pravzaprav sploh nima pravice, da bi se namesto umorjenega maščeval morilcu. Ker pa lahko tak poživinjeni človek postane nevaren tudi za druge ljudi, ga lahko ti preganjajo. Ko ga dobijo, naj ga vržejo v varno ječo, ga poučijo in skušajo iz njega narediti človeka! Če to uspe, ste iz hudiča naredili človeka, zato lahko pričakujete več resničnega življenjskega plačila, kot če bi ubili morilca. To bi bilo torej eno, kar bi bilo najbolje storiti z morilcem
4 Ali v drugem primeru, ko bi bil morilec preveč zloglasen in popolnoma utelešen hudič,ga tudi preganjajte; in ko ste ga ujeli, ga vprašajte za razlog, zakaj je počel takšna grozodejstva in ali se jih ne kesa! Če govori , storite, kot sem prej povedal; če pa taji dejanje in vam na vaše prigovarjanje ne odgovori pošteno, čeprav ste prepričani, da je prava pošast, tedaj poskrbite, da bo v prihodnje neškodljiv za človeško družbo, vendar ne z njegovo smrtjo, ampak ali s trdno ječo, ali z oslepitvijo njegovih oči, ali z izgnanstvom v tako oddaljeno pokrajino kje ob morju, od koder ne bo mogel več niti pomisliti na vrnitev.
5 To je Moj nasvet, kako se morate tudi v takšnem primeru vesti kot Moji resnični učenci. Svojo skupnost lahko poboljšujete in jo očiščujete od zločincev; toda nikogar ne smete soditi! Kdor obsoja, ga bom nekoč sodil tudi Jaz. Kdor pa ne sodi, ga tudi Jaz ne bom sodil. Če tiste, ki so se pregrešili nad vami, preklinjate in obsojate, boste morali nekoč isto pričakovati od Mene; če pa ravnate po Mojem nauku, tudi vi ne boste prekleti in obsojeni.
6 Svojemu bratu tudi ne smete reči raka (zahrbten in hinavski človek); s tem si namreč že zaslužite sodbo, ker ste, če ste to resno mislili, že obsodili svojega brata. Še manj smete kateremu še tako neumnemu bratu resno reči, da je norec; če ste namreč pametnejši od njega, ste to iz Božje milosti. Če pa ste zaradi tega postali ošabni in se zgodi, da se neumneža sramujete in nočete govoriti z njim in pravite: 'Kdo lahko govori z norcem?', tedaj takšna sodba že izvira iz kali pekla v vas in s tem ste zakrivili peklenski ogenj (vnemo). Ni pa lepo, če bi se v Mojih resničnih učencih s takšno napačno vnemo vžgala le iskrica pekla; kajti tudi iz najmanjše iskrice lahko nastane velik požar.
7 V peklu zaneti največji požar napuh in v nebesih žari le svetloba največje ponižnosti

in skromnosti in krotki ogenj ljubezni ogreva in oživlja vse. - Razumeš to?«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6